

2140
Nr. 57 de ordine din mapă.

526 L1

2395

ROMÂNIA

MINISTERUL ARTELOR

ARHIVA DIRECȚIUNII

C. M. J.

ANUL 1948

MAPA Nr.

22

VOL.

FASCICULA Nr.

57

În această fasciculă sunt grupate toate actele relativ la:

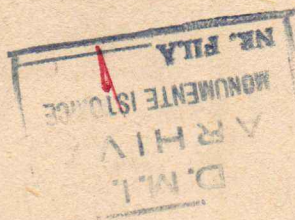
~~Parohia Golato Jasi~~

Lăzărești

J. Ciuc

Bis. Greco Catolică

1939

Com. Lăzoiesti

Biserica greco-catolică

1840

Szöresth Jud. Cinc.

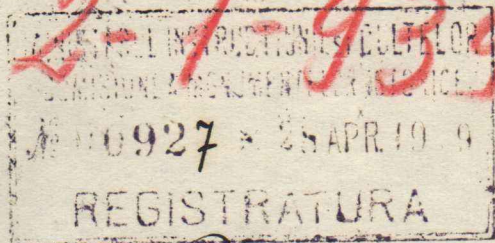
Bis. de zid. foto 1840 comunicat
Prefecturii de Cinc.

Wien reberu -

Fotografie publicate în ziarul „Timutul”
Scrisoare din 9 Aprilie 1939.

W. a fost cercetate.

2 MAI. 1939.

Doi Roman Robu, Directorul ziarului
"Timuturi Secuizate" Miercurea Ciuc strada
"T. C. Brătianu" N° 40-42. —

Aveam auzirea a vă ruga, a mi comu-
nica de cine depinde acum biserica
greco-catolică-română din comuna Lăzărești-
Ciuc, a cărei credincioși din anul 1912 au fost
treceți cu forța la religia romano-catolică.
Fotografia acestei biserici a fost redată în
ziarul "Timuturi Secuizate" din 9 Aprilie etc.

Tr.

scu din SL

O scenă, dintr'un joc național românesc, executat de elevale gimnaziului „Petru Rareș” din M.-Cluc cu ocazia unei sărbătorii naționale

Străjerii neconținut la datorie

Evenimentele cari s'au consumat, zilele acestea, în afara granițelor noastre, dacă ne-au adus și nouă îngrijorări, ce ne-au dictat unele măsuri preventive, ne-au prilejuit în același timp, tuturor, trecerea unui examen sub cele mai bune auspicii. A fost examenul pregătirii noastre morale, în fața oricărei eventualități.

Țara a răspuns la chemarea momentului prin care am trecut, cu o spontană adesiune pentru acele brave și patriotice hotărâri, pe cari, în înalta Sa înțelepciune, le-a determinat spiritul veghetor al M. S. Regelui și le-a executat cu bărbăție și promptitudine, guvernul român.

Așa cum a ținut să sublinieze d. Armand Călinescu, președintele Consiliului de miniștri, — rezerviștii români s'au strâns, nenumărați și entuziaști, la cazărmi, pentru a îmbrăca uniforma militară și a fi pe deplin pregătiți să facă față oricărui impetru, pe cari noi nu le dorim, dar pe care vom ști să le dominăm atunci când vor veni.

Purtăm în suflete virtuțile străvechului eroism românesc și vom simți conștiința ciocotind vulcanic, de va cuteza cineva să ne știrbească drepturile sfinte asupra pământului și tradiției strămoșești, drepturi, pe cari — cu puteri de uragan, — le-au redobândit în spiritul imanenței istorice, generațiile noastre de străbuni iluminați.

Aceste adânci resurse de energie morală și fizică, pe cari veacurile trecutului românesc le-au adevărit și le-au sporit, s'au arătat în toată strălucita lor plenitudine, și cu prilejul

recentelor evenimente externe, cari au făcut să răspundă la chemarea concentrării un atât de impresionant număr de fii ai țării.

De toate vârstele și din toate straturile sociale sau îndreptat spre cârmă, în două zile câteva sute de mii de rezerviști. A fost o admirabilă lecție de voinți patriotice, acest răspuns prompt și entuziast al fiilor țării.

Dar, împrejurările acestea au făcut dovada încă odată, nu numai a vâstei disponibilități eroice ale leșturilor de români, gata să mănuiască arma pentru apărarea Patriei, dar au verificat, în același timp, și cuprinzătoarele rezerve de energie și avânt patriotic, ale generațiilor de tineri educați în disciplina mântuitoare a străjeriei.

În adevăr, după plecarea la datorie a părinților și fraților mai mari, aceștia au putut să ale că multe din trebuințele de acasă, pe cari altfel ei le-ar fi îndeplinit, au fost duse la bun sfârșit de voința activă a fiilor și fraților mai mici: străjerii.

Educați în disciplina efortului continuu pentru binele general, pătrunși de sfîințina lozincei: „Credință și muncă pentru Țară și Rege” străjerii au știut dovedi în împrejurările prin care am trecut, că știu să pună de acord principiile cu fapta, cu fapta generoasă, patriotică.

Este, aceasta, o constatare menită să ne umple tuturor sufletul de bucurie: bucuria că generațiile tinere cresc în aceeași sfîință credință de apărare a Patriei, pe care au purtat-o în inimă ca pe cea mai scumpă comoară a vieții lor, toți bravii noștri strămoși.

Societatea de Vânătoare Trotuș, Ghimeș-Făget, jud. Cluc

Nr. 77—1939.

CONVOCARE

În conformitate cu Statutele Societății de vânătoare „Trotuș” din Ghimeș-Făget, prin aceasta convocăm în adunarea generală pe toți membrii acestei societăți, ce se va ține în ziua de 30 Aprilie 1939 în localul primăriei din Ghimeș-Făget la orele 10 a. m. cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a gestiunii finiciare pe 1938—1939.
2. Alcătuirea și votarea bugetului pe 1939—1940.
3. Alegerea noului comitet.
4. Diverse.

Președinte,
M. GEORGESCU.

Secretar,
IOAN SUCIU.

În numele unui grup de refugiați, d. dr. Dudykevitch a adresat Ministerului de Interne următoarea telegramă:

Jimbolia, 30 Martie 1939

„La părăsirea ospitalierei și mărinoasei țări românești, refugiații ucrainieni din Jimbolia își permit a prezenta adâncă lor mulțumire înaltului guvern regal român”.

ss Dr. DUDYKEVITSCH

Primăvara pe prispă

Nu știe să vorbească românește

Judecătoria Mixtă Georgheni
secția c. I.

No. 2769—1938 cf.

Extract din publicațiune de licitație

La cererea de executare făcută de urmăritorul Dr. Găl Alexandru contra părășitorilor Kovács Andrei dom. din Joseni, Judecătoria a ordonat licațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în com. Joseni circumscripția judecătoria mixtă Georgheni cuprinse în cf. No. 3875 a com. Joseni A + 1 și sub Nr. top. 2166/2, 2167, 2168, 2170, 2171, 2172/1 casa curte și grădina cu prețul de strigare de 55305 Lei.

Licațiunea se ordonă pentru încasarea creanței în suma de 7500 Lei capital dobânzile de 4% legate de la data de 15 Octombrie 1930 până la achitare, cheltuielile de proces și cheltuielile de execuție fixate la suma de Lei 1711 și pentru cererea de licațiune suma de Lei 550.

Termenul de licațiune se fixează pe ziua de 24 Aprilie 1939 ora 9 a. m. în localul primăriei din comuna Joseni.

Imobilele ce vor fi licațite nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să licațizeze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar și să semneze condițiunile de licațiune.

Nu mai cetățeni român pot lua parte la licațiune.

Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care au oferit pentru imobilul un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit.

Georgheni la 15 Decembrie 1938.

Dir. de cf.
ss. ZIRNEA

Judecător
ss. D. CHIRILICU

Gimnaziul de Băieți
„PETRU RAREȘ”
Miercurea Ciuc

Nr. 1.

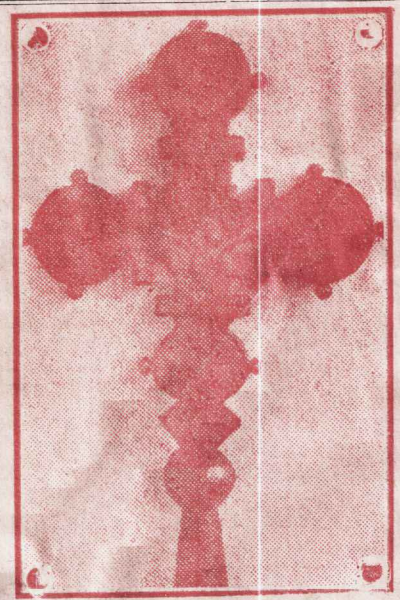
Convocare

Membrii comitetului școlar al gimnaziului „Petru Rareș” Miercurea Ciuc, sunt convocați în adunare generală pentru ziua de 16 Apr. a. c. ora 5 p. m. în cancelaria școlii. La ordinea zilei: votarea bugetului, aprobarea contului de gestiune și alegerea noului comitet.

Dacă membrii nu vor fi în număr adunarea generală se va ține la 23 Aprilie a. c. la același oră și în același loc.

Director,
SP. TUDOR.

Secretar,
F. SPOREA.

Crucea lui Horia, dăruită de Impăratul Iosif al II-lea când a promis că va ține seama de doleanțele românilor din Transilvania

TINUTURI SECUIZATE

ABONAMENTE: 150 Lei pe an
Pentru instituții și întreprinderi
1000 Lei anual

Redacția și Administrația:
Miercurea-Ciuc, Str. I. C. Brătianu Nr. 40-42

Telefon:
Nr. 55

Director:
ROMAN ROBU

Hristos a Înviat

de EUGENIA ROBU

Vestea cea mare și îmbucurătoare se aude azi pe întreg pământul.

Dangăful clopotelor ce vestesc Învierea, parcă este azi mult mai deschis, mai vesel și mai armonios. În sufețele tuturor, la auzul acestora, se revarsă un val curat, curat ca o rouă binefăcătoare peste flori. Fel de fel de amintiri trec prin fața ochilor, ca un sir de fotografii, din cea mai fragedă copilărie și până în clipele pe care le trăim. Cine nu se vede copil, în biserică din satul natal, în zorii zilei Învierii, în mijlocul mulțimii de credincioși, toți cu lumânările aprinse, ascultând, în sunetele clopotelor, cântările Învierii și privind cu ochii mari toate mișcările preotului, îmbrăcat în odăjdii scilpitoare? Cui nu i se părea că Hristos privea din icoana cea mare de pe iconostas, cu ochii țintă la el, de parcă citea ca într-o carte, tot ce se petrecea în sufletul lui? Cum mirosul de tămâie și flori proaspete de primăvară, cu care erau împodobite icoanele din biserica îmbălsăma sufletul. Cum, mergând apoi în grupuri spre casă, în timp ce soarele înroșea cerul spre răsărit, se părea că totul s'a schimbat. Casele păreau mai vesele și primitoare, pomii mai înfloriți și mirositori, ciripitul păsărilor mai plăcut și, chiar fețele bătrânilor pe cari îi întâlneai, vestindu-le: „Hristos a Înviat”, păreau mai frumoase și mai tinere. Câtă fericire! Se părea că lumea nu mai cunoaște nici un necaz. Parcă toate gândurile vieții pământestii erau duse ca de vânt și toți oamenii trăiau cu adevărat clipa minunii săvârșită de Mântuitorul nostru înainte cu 2000 de ani. Taina Învierii Domnului părea pe deplin înțeleasă de omenire. Mamele își desmierdau pruncii cu multă căldură, adormindu-i în cântări sfinte și cu povestea vieții Mântuitorului.

Și toate acestea înobilau sufletul. Credința aceasta sublimă, cea mai sublimă, pe care nici o altă lege omenescă n'a fost în stare să o umbrească, nu ținește oare la înfrățirea adevărată a omenirii și prin aceasta la fericirea ei? Da! Dar în lume este semănăt și germinul răului

(Continuare în pag. 2)

Biserica românească greco-catolică din comuna Lăzărești-Cluc, care până în anul 1912, când toți credincioșii ei au fost trecuți cu forța la religia romano-catolică de către primpretorul plasei Sănmartin, de atunci, Augustin Bartaliș, era isvorul de înărire sufletească a românilor de aici. Azi, așa părăsită și victorieasă cum se află, este dovada existenței neamului românesc în această regiune și ruinea împlătorilor acestui neam.

Învierea

Ziua în care creștinătatea trăiește sub amintirea Învierii Mântuitorului, trezește în sufețele tuturor sentimente deosebite. În această măreață zi a Învierii, nouă românilor, singurul popor din lume care s'a născut creștin — după cum ne învață istoria — ne vine în gând, fără să vrem și bilanțul trecutului nostru, al suferinței și propășirii noastre...

Pe lângă multe pagini triste din istoria noastră, sunt și multe scrise cu litere de aur.

După atâtea veacuri de încercate umilinte și împilări din partea atâtor cotropitori de țară, am ajuns în sfârșit, prin credință, ajutorul lui Dumnezeu și vigoarea brațului românesc, să sărbătorim toți frații de același sânge și aceeași credință, ziua Învierii, în hotarele aceleiași Țări, sub scutul și ocrotirea aceluiași legi și conducători, cari nu sunt streini de aspirațiile noastre.

La a douăzecea sărbătoare a Învierii Domnului, ca popor liber și independent, avem un prilej deosebit să fim mândri și încrezători în viitor. Pe lângă dovada de înțeleaptă guvernare a M. Sale Regelui Carol II și guvernul M. Sale care a dat dovadă cu ocazia ultimelor evenimente petrecute în Europa, întreg poporul românesc, ca o singură suflare, a răspuns cu elan și entuziasm de nedescris, la chemarea Țării, așa cum numai românul, care nu știe să asuprească pe nimeni dar nici să se mai lase asuprit, știe să și apere libertatea, Regele și Țara. Dar n'a fost nevoie de o nouă intervenție a forței și sperăm că nici nu va fi. Noi nu avem nimic de cucerit dar nici de dat. Exemple mărețe petrecute sub ochii noștri în preajma sărbătorilor sf. Paști, ne umple sufețele de bucurie, iar sărbătoarea de azi mai este și un prilej de a aduce mulțumiri și slavă lui Dumnezeu pentru calitățile cu care a înzestrat acest popor.

Am avut atâtea exemple când s'a putut constata că nu numai cu armele sau alte mijloace strategice de război, dușmanii neamului și credinței noastre au fost învinși, dar și de voința oțelită și dragostea de moșie, acești dușmani s'au cutremurat. Scriind acestea, îmi vin în minte versurile marelui nostru Eminescu: „Căci iubirea de moșie e un zid, care nu se înspăimântă, de a ta faimă, Baiazid!”

„Hristos a Înviat” răsună prin văzduh, ca o melodie dinvină menită să aline suferințele omenirii. „Adevărat a Înviat” răsună în urechile tuturor răspunsul acelor care se bucură cu adevărat de zdrobirea păcatului strămoșesc și Învierea noastră națională.

ROMAN ROBU

Gânduri de Paști

S'ar cuveni ca în sfîința zi a Învierii Domnului nostru Isus Hristos, nici o umbră de gând rău să nu ne stăpânească. Scriind acestea rânduri, în preajma sărbătorii celei mari, a victoriei creștinismului, gândurile mele plutesc pe aripi de vânt, prin casele tuturor fraților noștri români din ținuturile desnaționalizate. La aceia la care vitregia timpurilor de tristă amintire, le-a schimbat limba, credința, conștiința și obiceiurile noastre românești.

Nația care ne-a stăpânit pe nedrept, veacuri de rândul, nu s'a mulțumit cu atâtea alte nedreptăți săvârșite în dauna neamului românesc, ci a căutat prin toate mijloacele să ne răpească tot, să distrugă orice urmă de viață românească pe aceste plaiuri.

Acești români maghiarizați și secuizați, masele acestea compacte care locuiesc pe aceste meleaguri prăznesc azi ziua Învierii, nu însă încălziti de flacăra credinței noastre strămoșești, care ne-a fost pavăză în atâtea rânduri, ci sub influența unei culturi streine de sufletul și aspirațiile noastre.

Pentru aceștia nu s'a făcut, în cei 20 de ani scurși dela Unire și până azi, ceea ce trebuia să se facă spre a reveni în sânul marii familii românești.

Nu suntem șoviniști, după cum pe nedrept ne-a intitulat unele ziare minoritare, cu vădită rea credință, cerem numai un drept al nostru. Nimic ce e strein să nu vie la noi, dar nici ai noștri să rămână la ei.

GH. APOLZANU

Tioografia „HABOHITA”. M.-Cluc

Distribuirea premiilor bunilor gospodari din județul Ciuc

Spre a da o cât mai mare dezvoltare agriculturii în acest județ și spre a încuraja pe gospodarii harnici și pricepuți, Camera de Agricultură a județului Ciuc a distribuit numeroase premii în bani. Distribuirea acestor premii s'a făcut Duminică 2 Aprilie a. c. într'un cadru deosebit de solemn.

În comuna Voșlobeni, au fost de față la această solemnitate pe lângă d. insp. Ion Borș, directorul serviciului agricol județean, și d. Spiru Tudor directorul gimnaziului „Petru Rareș” din M. Ciuc și director al Serviciului Social județean, toți reprezentanții autorităților comunale, membrii corpului didactic și aproape întreaga populație românească din această comună.

Oaspeții au fost primiți cu o înalta cinste de d. Zăbrie Blaga dir. șc. primare de stat. A vorbit apoi d. Spiru Tudor directorul Serviciului Social, care în cuvinte aalese a arătat sâtenilor rostul Serviciului Social.

După distribuirea premiilor, a vorbit d. inspector I. Borș despre însemnătatea agriculturii și lucrării sistematice a terenului precum și despre simbolul premiilor acordate.

A urmat apoi o frumoasă seară toare culturală executată de elevii școlii primare de stat, sub conducerea învățătorilor.

În aceeași zi s'au distribuit premiile

și în com. Ciucani. Din partea Camerii de Agricultură a fost de față d. insp. Ion Borș, ing. I. Kozan, iar din partea Serviciului Social județean d. Spiru Tudor.

Și aici distribuirea premiilor s'a făcut într'un cadru deosebit de solemn. Locuitorii comunei în număr impresionant de mare în frunte cu reprezentanții tuturor autorităților comunale, străjerii, membrii corpului didactic primar și d. C. Atanasie primpretorul plasei Sănmartin au așteptat pe oaspeții la capătul comunei unde d. Silviu Both directorul școlii primare de stat, a rostit câteva cuvinte de bun sos.

De aici, întreg alaiul s'a îndreptat spre sala culturală unde s'a făcut distribuirea premiilor și unde de asemenea a vorbit d. insp. Borș, d. Spiru Tudor dir. Serviciului Social și ing. Kozan. În numele locuitorilor și în special a premianților a vorbit gospodarul Székely, care în fraze aalese a adus mulțumiri reprezentanților Camerii de Agricultură, atât pentru frumoasa inițiativă de a premia pe bunii gospodari cât și pentru sacrificiile ce face această instituție pentru dezvoltarea agriculturii în acest județ.

A urmat apoi o frumoasă seară școlară executată de elevii școlii primare de stat din comuna Sănmartin Ciuc, sub conducerea învățătorilor școlii.

Reminiscențe

Hristos a Inviat

(Urmare din pag. 1)

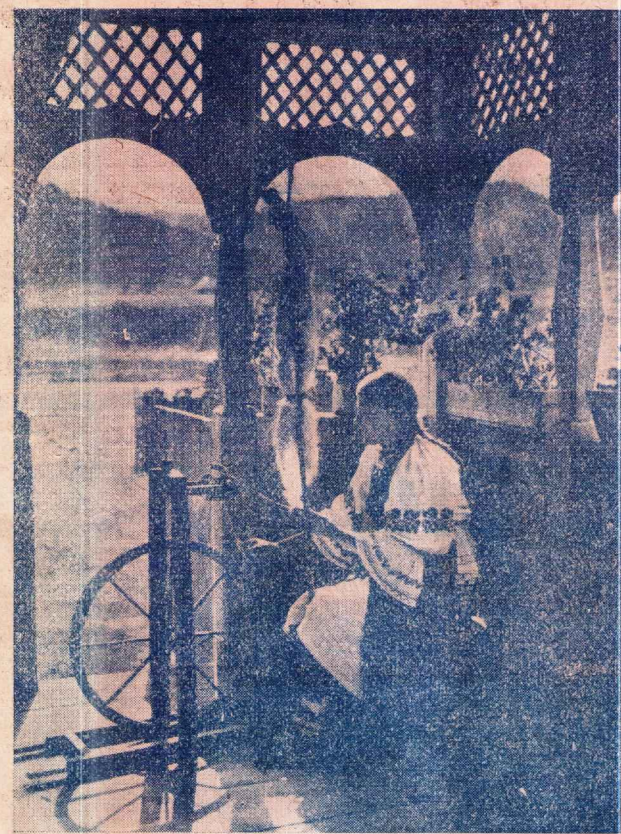
care caută să ducă omenirea cu pași repezi spre peire.

Având însă credință, aceea credință care pe noi Români ne-a mântuit în totdeauna, răutatea și discordia va pieri și vom putea zice și noi cuvintele psalmistului: „Încercatu-m'a Domnul, dară morții nu m'a dat”.

Iar azi avem datoria, după cum ne învață cântările bisericesti:

„Să iertăm totul pentru Învier și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi”. Să ne bucurăm cu adevărat de „ziua pe care a făcut-o Domnul”. Iar mamele să-și crească copiii în aceeași credință și evlavie dumnezeiască, în care s'au strădui moșii și strămoșii noștri să ne crească pe noi pentru mântuirea și fericirea tuturor.

EUGENIA ROBU

Roata își deapănă firul în ritmul unei melodii care a avut cândva douăzeci de doli românească

Dela Judecătoria Mixtă Gheorgheni, Portărel delegat
Nr. 67—1933 port.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință, că în baza deciziei Nr. 2470—1932 a Jud. Mixte Gheorgheni și în baza deciziei Nr. G. 2073—1933 a Jud. Mixte Gheorgheni în favoarea reclamantilor Antal Ferenc și Pál Ferenc din Valea Strâmbă repr.

Prețul de strigare este de Lei 300000 (trei sute mii). Doritorii de a participa la această licitație vor depune, înainte de începerea licitației, o garanție de 10% din prețul strigării.

Avantajele de plată nu se fac (prețul integral). B. N. R. își rezervă dreptul de a accepta sau respinge oferta cea mai avantajoasă, în termen de 10 zile de la data încheierii licitației.

Informații suplimentare se pot lua de la Banca Națională a României din Miercurea-Ciuc.

Miercurea-Ciuc, 27 Martie 1939.
Banca Națională a României
Miercurea-Ciuc
Corpul Portărelor Tribunalului Ciuc
Nr. 41—1939.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel șef, aduc la cunoștință publică, cum că, în conformitate cu dispozițiile art. 102 legea LX 1881 și art. 19 legea LXI 1908 lucrurile următoare: 1 oală albă, 10 care de lăn, cari în baza deciziei Nr. 4952—1938 a Judecătoriei Mixte Miercurea-Ciuc s'a sechestrat în comuna Lunca de Sus în favoarea următorilor Karácsony Gheorghe a lui Petru și Elisaveta Karácsony născ. Tanko prin Dr. Botar Adolf avocat din M. Ciuc, împotriva următorilor Borbăra Gerui născ. Pora locuitor în Lunca de Sus pentru încasarea capitalului de 6363 Lei și accesorii și cari s'a prețuit în 6500 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni în baza deciziei Nr. 537—1939 a Judecătoriei Mixte Miercurea-Ciuc se fixează termenul de 25 Aprilie 1939 la orele 2 p. m. în comuna Lunca de Sus.

Vânzarea se va face în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prețiențunea de încasat face 6363 Lei capital, dobânzile legale socotite dela 10 Ianuarie 1939 și cheltuielile până în prezent stabilite în suma de 2229 Lei 25 bani.

Miercurea-Ciuc la 3 Aprilie 1939.
A. MIHALACHE portărel-șef,

VINE „MIRCEA”

O scurtă știre din Hamburg a adus vestea că luni 27 Martie nava-școală „Mircea” a arborat pavilionul românesc și a pornit spre țară, cu escale la Southampton, Lisabona, Gibraltar, Malta.

Vestea aceasta, mărirea patrimoniului național cu o nouă navă și mai ales cu o navă școală, face să tresalte de bucurie inimele tuturor, cu atât mai mult cu cât „Mircea” cel nou a fost construit și din obolul bunilor români cari la indemnul Ligii Naționale Române cu lozincă „cât de puțin, dar dela toți”, au dat din toată inima, adunându-se într'un an aproape 6.000.000 Lei.

Dacă nu este țară maritimă care să nu aibă cel puțin o navă școală cu pânze, țara noastră avea nevoie mai mare ca ori care pentru formarea marinarilor atât pentru marina de război cât și cea comercială. De aceea, încă dela întemeierea marinei noastre, 1880, cărmuitorii de pe acele vremuri, pe lângă crucișetor, torpiloare, canoniere, etc. au comandat și nava școală „Mircea” pe „puntea căruia încrucișând și descrucișând vergi, întinzând și strângând vele, fiili ciobanilor și plugarilor noștri s'au oțelit în lupta cu furtunile și valurile și au devenit marinari destoinici, neîntrecuți”.

Fără „Mircea”, putem spune că nu am fi avut marinari. „Mircea” a format acel „Spirit Mircea” cum a numit M. S. Regele acel spirit de inițiativă, de sacrificiu, disciplină, de dragoste pentru țară, care aiurea se numește spirit marinăresc.

Mic însă, 360 tone, înmărmărit, trebuia înlocuit.

Ministerul Aerului și Marinei ținând seama de nevoia unei nave școală, a comandat nava în santierul din Ham-

burg. La 30 Aprilie ae a fost pusă pe cală, la 22 Septembrie a fost lansată cu mare fast și Mercuri la ora 5, cu pavilion românesc fluturând la pupă, a luat drumul spre țară, din al cărei trup face parte, sub comanda d-lui Comandor Roman August.

Câteva date asupra ei: deplasament 1630 tone; lungimea 81,55 m. lățime 12 m. trei catarge înalte de 44 metri; suprafața velaturei 1770 m. Pentru manevre în port sau acalmii, are un motor Diesel de 520 C. P. Toate instalațiile moderne la bord: girobusolă, telegrafie fără fir, telegrafie acustică, sondă ultra-son, bucătărie electrice, frigoriere, ventilatoare pentru tropice, caldarina pentru caldorie, etc. Nava este identică cu cele trei nave școală germane tip „Horst Wessel”.

Personalul va fi alcătuit dintr'un comandant, 15 ofițeri, 28 maeștri militari, 50 marinari și cei 100 elevi al școalelor navale și de maeștri.

Galionul din prora, care cel dintâi înfruntă valurile, este bustul vrednicului domnitor Mircea, care se intitula „stăpânitor al ambelor maluri ale Dunării până la marea cea mare și cetății Dărstor despot”.

Ce-i putem ura în mândra noastră bucurie decât ceea ce a spus d. amiral Eustațiu la comemorarea a 50 ani dela tempesta din 1888 întâmpinată de bricul „Mircea”: „Urăm ca pe aceeași cale să meargă și Mircea Nr. 2”. Sau ceea ce Liga Navală a telegrafiat la Hamburg comandantului: „Să egaleze prin devotament și iscusință, echipajele predecesorului și să le înreecă prin lungimea călătoriilor ducând fala neamului românesc, peste toate marile și oceanele de pe fața globului”.

D. Armand Călinescu, Președintele Consiliului de miniștri, a primit din partea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, următoarea telegramă:

„Suntem mândri de atitudinea bărbătească și vă felicităm din toată inima”.

NICOLAE

Mitropolit al Ardealului

Portul și obiceiurile sunt bune dovezi că aceștia, deși și-au pierdut conștiința românească, sunt totuși români

D. M. I.
R. H. I. V. A.
MONUMENTE ISTORICE
NR. FILA 99

Frumoasa și măreața biserică ortodoxă din M. Ciuc, de curând construită

O politică de demnitate și de siguranță

Pe marginea cuvântării d-lui Armand Călinescu Președintele Consiliului de miniștri

Sunt cuvântări, cari — prin demnitatea tinutei lor — răscumpără umilintele unei umanități întregi. O astfel de cuvântare este aceea — magistrală

uitată să încolțească în mințile și în sufletele atâtor oameni.

Promovând perenitatea independenței României, cu oricâte jertfe și pe orice cale, — d. ministru Armand Călinescu a oferit întregii lumi exemplul reconfortant al unei țări, care nu este intimidată de nici un uragan, care sfidează oricare cizmă încălcată de drepturi naționale.

„Noi (a accentuat Președintele Consiliului de miniștri, în atenția tuturor) avem un patrimoniu sfânt, pe care înaintașii noștri l'au creiat; suntem dator să-l păstrăm cu orice sacrificiu”.

Și, mai departe, această splendidă frază:

„Oricare ar fi rezultatul, istoria va înregistra hotărârea noastră de viață independentă și curajul nostru de a o apăra”.

Într-o vreme când majoritatea oamenilor politici ai lumii se acoperă — timorați — cu mantaua lașității, cuvintele dlui Armand Călinescu, președintele Consiliului de miniștri, au rezonanța jurământului cavalerilor medievali.

Iată ce îmbărbătare politică oferă țării, în aceste cenușii momente, guvernul prezidat de d. ministru Armand Călinescu, acest „om de oțel” în toate împrejurările: „o politică de siguranță și de demnitate”, singura comptabilă cu obrazul țării.

D. Armand Călinescu